

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У КОНТЕКСТІ ЄКТС

*Ю.Є. Демідова, О.Є. Тверитникова
НТУ «ХПІ», Харків, Україна*

У сучасному вищому навчальному закладі організація навчального процесу базується на принципах достатності наукового, пізнавального, інформаційного та методичного забезпечення, здатного закласти основу самостійного творчого опанування й осмислення знань і прояву творчої та дослідницької ініціативи. Тому за останні роки в більшості вітчизняних університетів сталися позитивні зміни щодо зменшення частки аудиторних занять. Водночас зросли обсяги індивідуальної та самостійної роботи студентів. У другій половині дня зі студентами проводяться індивідуальні заняття згідно з розкладом, консультації, контроль за самостійною роботою тощо [1].

Інтеграція національної системи освіти до єдиного європейського простору потребує впровадження новітніх інтерактивних технологій навчання, розвитку науково-методичного та матеріального забезпечення навчального процесу. Серед них важливе місце посідають мотивації студентів до самостійної роботи з метою поглиблення знань, набуття вмінь і навичок, а також спрямовуються на інтенсифікацію навчального процесу з метою скорочення аудиторних занять за участю викладача з наданням повного обсягу знань і підвищення якості навчального процесу. Це, в свою чергу, зумовлює необхідність нормативного впорядкування самостійної роботи студентів. (СРС). Тобто самостійна робота повинна мати в усьому конкретність, підлягати перевірці, захисту й оцінюванню. Зміст СРС визначається навчальною програмою конкретної дисципліни, методичними матеріалами, завданнями, а також рекомендаціями викладача. Для виконання завдань СРС і досягнення мети найбільш раціональним чином необхідні узгодження дії студентів і викладачів. Контроль за виконанням СРС є одним з важливішим елементів організації самостійної роботи студентів. Критерії оцінок контролю за самостійною роботою розробляються керівником курсу. Вони доводяться до відома студентів на початку вивчення курсу [2].

Нині методологією процесу навчання та оцінювання знань студента визначено його переорієнтацію із суто лекційно-інформаційної на індивідуально-диференційовану, особистісно-орієнтовану форму. Пошук практичної реалізації такого принципу навчання привів до ідеї використання в початковому процесі індивідуальних навчально-дослідних завдань [3].

Отже, традиційно використовуються такі форми організації та проведення самостійної роботи студентів: семестрові завдання для самостійної й індивідуальної роботи; консультації; індивідуальні заняття; колоквиуми; графічно-розрахункові та контрольні роботи тощо. Останнім часом форми такої роботи урізноманітнилися пошуком інформації в системі Інтернет, виконання завдань за допомогою комп'ютера. Запропоновані форми проведення дозволяють підвищити рівень проведення СРС, але за умовами відповідальності її учасників.

Список літератури:

1. Впровадження ЄСТS в українських університетах: методичні матеріали / под ред. Ю.М. Рашкевич. – Львів : Національний університет «Львівська політехніка», 2006. – 56 с.
2. Дмитриченко М. Ф. Вища освіта і Болонський процес / М. Ф. Дмитриченко, Б. І. Хорошун, О.М. Язвинська, В.Д. Данчук. – Київ : Знання України, – 2006. – 440 с.
3. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ Л.Л. Болонський процес: цикли, ступені, кредити : Монографія / Л.Л. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ та ін. – Харків : НТУ «ХПІ», 2004. – 144 с.